

Informatieblad 4A - 4E

Dat heb ik nu weer

Dit is een verhaal van heel lang geleden. Er was eens een jongen die heel erg verliefd was op een meisje. De jongen heette Jozef en het meisje Maria'. Ze woonden in Nazareth. Ze waren zo verliefd op elkaar dat ze wilden gaan trouwen. Als Jozef Maria zag kreeg hij heel vaak kriebels in zijn buik. Hij zei dan wel eens: 'Maria, als ik jou zie voel ik allemaal vlinders in mijn buik'.

Jozef was een timmerman. Hij maakte hele mooie stoelen, tafels en bedden. Maria werkte meestal thuis. Dat deden toen veel vrouwen in Nazareth.

Op een avond zat Maria in een stoel in de kamer. Ze had haar ogen dicht. Ze was heerlijk aan het dromen. Dat kon je aan haar gezicht zien. Het was alsof ze lachte. Ze droomde over een bruiloft met Jozef. Over de mooie kleren die ze aan had en een dikke zoen die ze van Jozef kreeg.

Opeens schrok ze wakker. Het was plotseling heel licht in de kamer. Zo licht dat ze niets meer zag. Ze was bang en deed haar handen voor haar ogen. Dit had ze nog nooit meegemaakt.

Toen hoorde ze een stem die zei: 'Dag Maria, schrik maar niet. Ik ben een engel en ik heet Gabriël. God heeft mij gevraagd om jou iets fijns te vertellen.' Maria wist niet wat ze moest zeggen. Droomde ze nog? Of was ze toch echt wakker? En de engel ging verder: 'Weet je Maria, jij zult over niet al te lange tijd een baby krijgen. God heeft jou uitgekozen om de moeder te zijn van een heel bijzondere baby. Jozef en jij zullen voor hem zorgen. Maar als hij groot is zal hij de mensen vertellen over God, over dat je goed moet zijn voor andere mensen. En goed voor de dieren moet

zorgen en dat je voorzichtig moet zijn met de bomen en de planten. En hij vertelt er niet alleen over, maar hij doet ook nog wat hij zegt. En eh, voordat ik wegga heb ik nog een vraagje: zou je de baby Jezus willen noemen? Doei.....' en weg was het licht... en de engel.

Maria keek voor zich uit. Dat heb ik nu weer. Een kind van God krijgen? En hem Jezus noemen? Jozef en ik vinden David een mooie naam. En als we een meisje zouden krijgen zou Ruth een heel mooie naam zijn. Even later rende ze naar de timmerwerkplaats. Jozef was net zo verbaasd als Maria toen hij hoorde wat er gebeurd was.

Het duurde niet lang of iedereen kon zien dat Maria een baby in haar buik had. De kinderen uit Nazareth riepen vaak: 'Ha bolle buik Maria, hoe gaat het me je?' Maria vond dat wel mooi. Ze had ook wel een erg dikke buik.

Toen het kindje van Maria bijna geboren moest worden kwam een boodschapper van de keizer van Rome vertellen dat alle mensen uit Palestina naar de stad van hun vader moesten gaan. De keizer wilde tellen hoeveel mensen in zijn land woonden. Maria en Jozef moesten daarom naar Bethlehem, want daar woonden hun vaders.

Op een warme dag vertrokken Jozef en Maria naar Bethlehem. Fietsen en auto's waren er nog niet. Ook geen treinen en vliegtuigen. Dat werd dus lopen. En het was zo ver dagen lopen, en het was zo warm. En dan nog die dikke bolle buik. Gelukkig hadden ze een ezel meegenomen. Maria mocht op de ezel zitten.

Drie dagen lopen door het zand en stenen. Eindelijk kwamen ze in Bethlehem aan. Moe, heel moe. De ezel ook. Nu maar snel een slaappleats zoeken. Dat viel tegen. Alle herbergen waren vol. Nergens was plaats. Of toch, een mevrouw wist nog wel een plek waar ze konden slapen. Een stal met zeven koeien. Een wieg was er niet. Maar Jozef had een goed idee: 'Kijk eens Maria, de bak waar de koeien uit eten, is net een wieg. Zullen we de baby daar in leggen?'. Maria knikte met haar hoofd dat 't goed was.

Hier, tussen de ezel en koeien kreeg Maria de baby. Het was een jongen. En ze noemden hem Jezus.

Jozef deed het kind een doek om en hij legde het in de kribbe.

Buiten was het koud en donker. Enkele herders waren daar met hun schapen. Ze warmden hun handen bij een vuurtje. Plotseling werd het licht. De herders keken op en zagen een engel. Zij zei: 'Wees niet bang niet, herders. Ik kom jullie goed nieuws vertellen. Er is een kind geboren in Bethlehem, een heel bijzonder kind. Een kind dat vrede zal proberen te brengen in de wereld. Het is geboren in een stal. Als jullie het willen bezoeken dan moeten jullie de ster volgen die ik nu aanwijs'.

'Waarom kom je dit ons vertellen?' zei één van de herders. 'Wij worden bijna nooit voor iets gevraagd. Wij zijn arm en veel mensen willen zelfs helemaal niet met ons praten'. Maar de engel gaf jammer genoeg geen antwoord. Zij was namelijk al weer weg.

'Wat zullen we doen?' vroeg een andere herder. 'Ik vind dat we op kraambezoek moeten gaan. Heb je dan niet gehoord dat het een heel bijzonder kind is?'

'Gaan jullie maar', zei de eerste herder,

'dan pas ik wel op de schapen'. De herders gingen op weg naar Bethlehem. De ster bracht hen bij het stalletje waar het kindje Jezus lag. Ze hadden geen cadeautjes bij zich.

Maria en Jozef vonden het wel een beetje raar dat de eerste bezoekers herders waren. Maar ze vonden het ook heel fijn. Dat vonden de dieren ook. De koeien begonnen van blijdschap te loeien en de ezel stootte zich aan een steen die in de stal lag.

Na een half uurtje gingen de herders weg. Ze vertelden de mensen die ze tegenkwamen wat ze gezien hadden.

Net toen Jozef en Maria wilden gaan slapen werd er weer op de deur geklopt. Zou er nog meer bezoek komen? Jozef liep naar de deur van de stal en deed deze open. Jozef kon zijn ogen niet geloven. Hij zag drie hele grote kamelen. En daartussen stonden drie mannen met kronen op hun hoofd. Het leken wel koningen. 'Wat komen jullie hier doen?' vroeg Jozef. De koning die Melchior heette zei:

'Bij ons in het oosten hebben we gehoord dat er een kindje Jezus geboren zou worden. En dat dit kindje, als het groot was, koning zou worden van de joden.' 'Maar hoe wisten jullie dan dat je in deze stal moest zijn?', vroeg Jozef. 'Een ster heeft ons de weg gewezen', zei een andere koning. Hij heette Balthasar. 'Kom gauw binnen' zei Jozef. 'Jullie zijn onze gasten'. De mannen feliciteerden Maria met haar baby door haar een handkus te geven.

Daarna liepen ze naar Jezus en gaven hem dure cadeaus: goud, wierook en mirre. De koning die Casper heette aaide Jezus over z'n bol.

Toen de mannen waren vertrokken zei Jozef tegen Maria: 'Wat een rare nacht. Eerst de geboorte van ons kind en daarna het bezoek van herders en mannen die op koningen leken. En allemaal door een ster hierheen gebracht.

Misschien is het wel waar wat de engel Gabriël een tijdje geleden tegen jou zei. Weet je dat nog? Je zou een heel bijzondere baby krijgen, een kind van God. Laten we maar afwachten. Slaap lekker Maria en morgen gezond weer op'.

Dit geboorteverhaal is een hervertelling van de twee ineengevlochten geboorteverhalen uit het Nieuwe Testament: het geboorteverhaal van Lucas en dat van Matteus. Er bestaat nog een derde geboorteverhaal over Jezus, en wel een islamitische versie die in de Koran is te vinden. Voor dit verhaal en

achtergronden hierbij wordt verwezen naar het Hellig Hart project 'Als vele kleine mensen, informatieblad 3D.1 en achtergrondinformatie 7.10. Als u islamitische kinderen in de groep heeft is het wenselijk op de hoogte te zijn van deze informatie